

ACC. N:R M. 16622: 1-16.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Tommy Nilsson*
Härad: ..... Berättare: *Johan Nجات Andersson*
Socken: *Esbov* *Västergat. 59, Esbov*
Uppteckningsår: *1965-1966* Berättarens yrke: *disponent*
Född år *1889* i *Ryssby*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stadsstraditioner. s. 1-16.

LUF 126

a-o

Skriv endast på denna sida.

M. 16622.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

Ifylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: John Plopt Andersson
" födelseår: 1889
" födelseort: Ryssby (Kronobergs län)
" yrke: Disponent

Makes/makas namn: Jongberg Magdalena (född Lagerstedt)
" födelseår: 1889
" uppväxtort: Årumaryd
" yrke: Bankhänsteman, sedermera fru

Faders namn: Anders Månsson
" födelseår: 1838
" uppväxtort: Rydakolm
" yrke i staden: Sanflerare
" yrke före ev. inflyttning till staden: - - -

Moders namn: Emma (Andersson)
" födelseår: 1856 1855
" uppväxtort: Ryssby (Kronobergs län)
" yrke i staden: -
" yrke före ev. inflyttning till staden: -

Farföräldrars yrke: Sanflerare
Morföräldrars yrke: - - -
Antal syskon: 11 syskon

16622:2.

ACC. N:R M. LUF 126 b

Berättaren är född på landsbygden, följaktligen handlar det nedtecknade om hans hem i Eslöv dit han kom år 1915.

B flyttade in i en villa (Framnäs) vilken var en tvåvåningsvilla på Storgatan 24 (vid kyrkan). Villan var byggd omkring år 1900. Byggmästaren hette Persson. Flyttade sedan till nuvarande adressen. Framnäs bestod av fyra rum och kök. Hyran var 75:-/mån. Rummen var: matrum sovrum herrum och ett damrum. ~~Var~~ ~~använda igen~~ Barnen fick vistas överallt. Alla sov i sovrummet (två barn) B. var nöjd med lägenheten och förhållande till värden var gott. Möblerna var betällningsarbeten. På väggarna fanns konst. Golven var täckta med korkmattor, och vanliga mattor. Man sandade ej i B.s hem. Möbleringen berodde på inkomsten. Inga möbler ansågs särskilt fina eller opassande. Ej heller alltför gammalmodiga eller enkla. Lakan och täcken var de vanligaste sängkläderna. Bostaden uppvärmdes av kakelugnar. Det fanns två spisar en vedspis och en gasspis och belysningen var elektrisk. Inga särskilda regler för ljusets användning.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16622:3.

ACC. N:R M. LUF 126 c

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Maten var sammansatt ungefär som idag men färdiglagad mat förekom nästan inte alls. Inga bestämda dagar för vissa maträtter. Mjölks drack man varje dag. Kaffe drack man varje dag. Choklad drack man då och då.

Man åt hästkött och inälvsmat trots att man visste att det fanns folk som ansåg det opassande att äta hästkött. Man åt samma fisksorter som nu, d v s ål, gädda, braxen, abborre, sik, karp, sutare, torsk, sill och makrill. Inga motbudande fiskslag kände man till. Man åt ganska mycket grönsaker, dels köpta dels från den egna trädgården. Bl a åt man morötter, alla sorters kål, tomater, dill, persilja, gräslök, m m. Man köpte sydfrukter i speceriaffären, fisk i fiskaffären, mjölk i mjölkaffären o s v, den enda skillnaden från nu var att det försåldes kött på torget.

Man förbrukade mycket litet av den färdiglagade mat som fanns. Berättaren trodde inte det fanns någon färdiglagad mat annat än i form av konserver. Själv köpte man lite fiskkonserver. Förmodligen fanns det bara i speceriaffären. Man bakade ganska ofta, ungefär en gång i veckan. Det rörde sig både om grovbröd, finbröd samt kakor. Man hade ugn hemma och färdigställde allt baket hemma. Ingen bryggning förekom. Ingen slakt förekom, men det hände att man köpte hem en halv gris från en lantbrukare och gjorde korv och sylta. Kaniner hade man inga, men höns hade man, dels utanför huset dels utanför berättarens arbetsplats. Hönsen utanför hemmet matade man själva men de andra sköttes av en av de anställda vid berättarens arbetsplats. Hönsen användes vid hushållet. Man åt höna eller kyckling minst en gång i veckan. Ägg åt man varje dag. En del försåldes eller gavs bort. Man hade en trädgård utanför huset, i vilken man odlade potatis, morötter, persilja, dill, gräslök och äpple. Trädgården fanns då man flyttade in i huset. Man konserverade en del bär. Det räckte ungefär till nästa säsong. Konserveringsmetoden okänd. Potatisförråd för vintern hade man i en låda i källaren. Man svält inte under normala tider. Under krigsåren fick man dra in på en del saker, t ex naturkaffe, te vissa sydfrukter. Vidare använde man rovor i stället för potatis i ganska stor utsträckning. Då berättaren bodde på landet kärnade man själv smör, gjorde kaffebrädda. Nu köpte man detta.

Hushållsredskapen bestod av kaffekvarn, hushållsvåg och köttkvarn.

Man åt tre gånger per dag. Alla åt samtidigt. Frukost vid 8-tiden, Middag vid 12-tiden och kvällsmaten kl 18.30. Mattiderna var desamma söndag som vardag.

forts.

Blad 2. 16622:4.

ACC. N:R M. LUF. 126 C

Ingen av familjemedlemmarna hade matsäck med sig utan man gick hem och åt. Ingen erhöll heller fri mat. Man åt alltid i matsalen. Man satt på samma platser. Ingen fick stå och äta men det var kotym, dock inget förbud att barnen inte skulle tala vid bordet. Duk användes såväl till vardags som till fest. Lite finare dukning till fest. Bl a silverbestick, linneduk. Vaxduk hade man från början. Uppläggningsfat och servis var av porslin. Besticken var av stål. Man hade dock en finare servis med tillhörande silverbestick som man fått i bröllopsgåva. En del silver hade man själv köpt. Siåvret förvarades i en särskild silver-schatull som stod i matrummet. Man hade fester hemma med mat och dryck. Man försökte göra dukning och servering lite festligare. Även maten blev vid dessa fester föremål för särskild omsorg. Man hade även bjudningar då det bjöds på hemlagat bröd och kaffe. Ibland förekom vin och sprit till maten. Man drack mera starksprit än nu. Till vardagslag drack man varken vin, sprit. Ibland öl.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16622:5.
ACC. N:R M. LUF 126 d

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kläderna var ungefär som nu, dock hade man schakett vid högtidliga tillfällen. Smoking, frack och bonjour var också i bruk. Såväl vardags- som helgdagskläder beställdes hos skräddare. Inga begagnade kläder köptes. Inga plagg förfärdigades i hemmet. Symaskin fanns. Inga klädgåvor. Skorna var genomgående kraftigare än nu. På vintern hade man grova skor med ladersula. Skorna beställdes hos Santessons ~~skufabrik~~ i Eslöv (handsydd). Man lämnade skorna för sulning till Santessons. Som huvudbonad använde man antingen hatt eller mössa. Mössor fanns av olika slag (keps och skärmmössa) men bara i diskreta färger. Kubb användes till eftermiddagsd räkt, när man villex vara lite fin. När man först började med schallett ansågs det som ett snobberi eller ett visst mått av högmod eftersom modet spred sig från de högre klasserna och neråt, för att slutligen bli allmans huvudbonad. Yrkesd räcker förekom ungefär i samma utsträckning som nu och bara i arbetet.

Män och kvinnor i berättarens samhällsgrupp var klädda ungefär på samma vis. Det fanns inga plagg som var särskilt utmärkande för dem. Några ~~my~~ opassande kläder kände man inte till. Man kunde inte se på folks kläder vilken samhällsgrupp de tillhörde. Berättaren kunde inte erinra sig huruvida folk som var kyrksamma klädde sig anno runda än folk som inte var det, bara att folk var mer kyrksamma då än nu. Ej heller de frireligiösa utmärkte sig med särskilda kläder. Samma gällde de politiska föreningarna. Det fanns inget särskilt ungdomsmode. Det innebar inga förändringar i klädvanorna att flytta in från landet, men i fråga om inköpssättet var det en förändring. Nu kunde man köpa kläder när man behövde dem, förr måste man beställa kläder då skräddaren vistades på gården.

16622:6.

ACC. N:R M. LUF 126 e

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Mamma och pappa var benämningen i alla sammanhang. Till bekanta sade man tant eller farbror + förnamn. Till släkten använde man samma benämningar som nu d v s morbror, faster etc. Föräldrarna tilltådade varandra med förnamn. Fruns fader bodde under 7 års tid hos berättaren. Han bidrog inte till hushållet med pengar. Han var alltför gammal för att hjälpa till med något. Modern fick hjälp av ett hembiträde att sköta spädbarnen. Barnen togs ut i vagn innan de kunde gå. Både av modern och hembiträdet. Det fanns barnvagn. Föräldrarna hade gemensamt hand om uppfostran av barnen. Modern hade dock mest hand om dem eftersom hon var mest hemma. I regel räckte muntliga tillrättavisningar så äga tillgreps sällan. Man skrämde inte barnen med något eller någon. Man fördrev kvällarna omväxlande med högläsning, sång och musik. Alla brukade vara närvarande. Barnen hade sina läxor. Man samtalade mycket, Men aldrig om känsliga ämnen om barnen var närvarande. Alla familjemedlemmarna gick till sängs vid 9-tiden. Undantag förekom. Man var nästan alltid tillsammans lördag/söndag. Man åte ut i naturen eller till någon släkting eller vän. Släktingar hade man i Småland, Göterborg och Stockholm. Man besökte varandra mycket ofta. Mest vid jul, nyår, påsk och så på sommarledigheterna. För det mesta ett par dagar. Ibland hände det att man stannade flera veckor. Man tog ingen ersättning av gästande släktingar.

P.S. Mamma och pappa (ovan) är berättaren och hans fru.

16622:2.

ACC. N:R M. LUF 126 f

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När vi talar om "Er far", Menar vi berättaren (John Andersson) enligt tidigare överenskommelse.

Han träffade kamraterna varje dag till lunch etc. Inga regelbundna sammankomster, men ofta på sammanträden. Ibland träffades man hemma hos varandra ibland med familj och ibland utan. Mat och dryck förekom för det mesta. Fruen var medlem av bl a lottaröreåen, samt en del välgörenhetsföreningar. Hon träffade regelbundet sina väninnor omväxlande i Lottakårens lokaler, på Stadshoteller eller hemma. Sandbergs på Villavägen, Disponent Arvid Jönsson, Eslöv, agronom Sjunneson, Eslöv var några bland många umgängesvännar. Man träffades hemma hos varandra under kaffedrickning. Ibland förekom mat. Barnkalas förekom. Berättaren deltog bl a i en manlig sällskapsklubbs fester, ibland med fru ibland utan. (Sällskapsklubben) De vanligaste utflyktsmålen var Röstånga och Skärålid. De anordnades av bl a Sällskapsklubben och en del andra föreningar. För det mesta deltog hela familjen. Buss var det vanliga fortskaffningsmedlet. Föräldrarna gick nästan aldrig på bio och barnen gick mycket sällan, beroende på dåligt intresse. Man gick ofta på teater med hela familjen. Även konserter hövistades ganska ofta. Konserter anordnades av stadens orkester (Musiksällskapet) på stadens biograf, Godtemplarordenens sal och på Stadshotellet. Cirkus förekom oftare än nu, och familjen gick så ofta de hade tid. Man besökte nästan aldrig offentliga dansställen och aldrig med barnen i sällskap. Man var aldrig i parken. Barnen var mest intresserade för orientering, men de var också roade av skridskoåkning och skidåkning. Man orienterade i de närmaste skogarna. Skridskor åkte man bl a på Trollsjön.

Man hade mycket träleksaker (klotsar o dyl) och dessa var genomgående köpta. Mekano fanns också. Givarna var föräldrarna och släktingar till jul och när barnen fyllde år. Barnen hade inte mindre än två rum som de fick vistas i med sina kamrater. Vilken slags lekar som förekom hade berättaren inte reda på. Utomhus lekte man i trädgården runt villan. Utklädning förekom, men i vilket sammanhang visste inte berättaren. Skolan anordnade sångkörar som i samband med försäljning av Maj-blommor gick omkring och sjöng. Pengarna man fick in gick till välgörande ändamål. Alla barnen skulle vara inne kl 19.00. Föräldrarna ogillade inga speciella nöjen. Någon gängbildning som berättarens barn var inblandade i förekom inte. Slagsmål av den efterfrågade typen förekom inte. Barnen dansade mycket sällan eg först när de lämnat tonåren och började delta i de av Flygklubben anordnade danserna.

16622:8.

ACC. N:R M. LUF 126 g

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Dopet förättades i hemmet. Slakten var närvarande och hade dopgåvor med sig. Som dopgåvor nyttjades silverföremål av olika modeller ex-vis skedar . Man hade både gudmor och faddrar.

Man konfirmerades i Eslövs kyrka och detta medförde ingen skillnad vare sig i klädsel eller seder och bruk. Föräldrarna och närmaste slakten var närvarande när man tog nattvarden.

I folkskolan förrättades avslutningen i respektive klassrum men i läroverket samlades man i aulan. I båda fallen ägde föräldrarna tillträde och man brukade anordna sång och musik. Ibland hade man ett enklare skådespel.

Vid real- och studentexamen uppförde man sig som man gör nu, d v s föräldrarna kom till skolan examensdagen tillsammans med intresserade släktingar och sedan gick eller åkte man genom staden, under sång, till hemmen där man hade fest. Förlovning och lysning annonserades i någon eller några dagstidningar. Förlovningsringen var av guld. Man hade varken fler eller mindre ringar än nu.

Svensexå förekom. ~~XXXXXXIX~~ Denna gick alltid av stapeln ute på någon restaurang.

Till bröllopet skickade man ut särskilda inbjudningskort. Både släkt och vänner bjöds. Bröllopet hade man i Eslövs kyrka. Ringcermonien var densamma som nu.

Efter bröllopet hölls fest på någon restaurang med brudens föräldrar som värdar. Silver- och guldbröllop firades hemma tillsammans med den närmaste slakten. Man bjöd både på mat och vin. Efteråt serverades kaffe och kakor. Man var helgdagsklädd.

Berättaren hade ingen större erfarenhet av begravningar, men sade sig dock känna till att man hade den avlidna i ett särskilt rum där släkt och vänner "tog farväl" av honom eller henne. Man lovade och risade utanför den avlidnes port. Ljus, blommor och kransar förekom i samma utsträckning som nu.

Jämna födelsedagar d v s 40, 50, 60 o dyl firades av släkt och vänner under festliga former med mat o dryck. Vanliga födelsedagar hade man bara litet extra god mat o dryck hemma. Presenter fick den firade i bägge fallen av de närvarande. Namnsdagen ansågs inte så viktig som födelsedagen men familjen uppvaktade med kaffe och kakor.

16622:9.

ACC. N:R M. LUF 126 h

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Hela familjen vakade in det nya året i hemmet. Ibland var det några släktingar eller vänner med. Raketer sköts upp av barnen. (Dock inga smällare)

Fastlag firades genom att man åt fastlagsbullar. Maten var densamma som annars. Trettonhelgen firades som en familjehögtid. Inga stjärngossar förekom.)

Fastlagsris förekom i samma utsträckning som nu.

Påskten firades bl a med att barnen kläddes ut till påskkäringar. Man brukade skämta till det med risning d v s man slog varandra med ris. På långfredagen hade man särskilt mörka kläder. En allmän stillhet och ro skulle eftersträvas. Man åt ägg hela påskan, särskilt många på påskdagen. Äggen målades dels med mönster, dels enfärgade.

Man tände eldar både till Valborgsmäss och 1:st maj. Demonstationståg förekom men berättaren deltog aldrig i dylika. Man hade inga strög.

Till Pingst pryddes hemmet med blommor o blad. Man företog också en smärre utflykt. med familjen.

Till Midsommar restes en midsommarstång inne på gården. Detta gjorde de ungdomar, som senare kom dit och dansade. Dessa ungdomar bodde i grannskapet. Både unga och gamla deltog på kvällen genom att dansa. Majstång restes bl a vid Trollsjön och Skytteskogen. Inga eldar.

Till Märten åt man gås.

Vid Advent gick man i kyrkan. Hemma hade man adventljus och adventstjärna. Även adventskalender förekom.

I mån av tillgång på lämpliga flickor hade man Lucia hemma. Det anordnades inte något Lucia-tåg på stan. Hemma bakade man klenor och Lussekatter. Om man hade Lucia hemma hade man det på morgonen i samband med kaffe.

Berättaren trodde det var mera förberedelser förr än nu inför julen. Man slaktade bakade och bryggde öl av ~~xxx~~ malt. Vidare blötte man Lutfisk, och man stoppade korv. Julskyltning förekom. Julklappar gav man släktingar och vänner, (vänner i undantagsfall) och de gav tillbaka. Man hade jultomte och julgran med levande ljus. Matsedeln och matsederna var i stort sett samma som nu, dock hade man alltid "dopp i grytan". Man pyntade hemmet med Järnek och tall-ris. Man hade jult-bock. Pepparkakorna formade man till julhästar, ~~julxxx~~ julgubbar och gummor samt julgrisar.

16622:10.

LUF

ACC. N:R M. 126 i

Man anlidade sin husläkare, när man ansåg det vara befogat. Ingen i familjen besökte någon "klok". Man använde sig inte av huskuren. Den sjuke låg kvar i sin säng och blev vårdad och uppassad av familjens medlemmar, samt vid svårare fall även av en sjuksköterska. Man hade febertermometer. Inga långsjuka i hemmet. Man anlidade sjukhus vid förlossningar och vid operationer och man hade en klart positiv inställning till sjukhusen. Förlossningarna skötte man om på Lunds BB. Modern stannade minst 8 dagar på BB efter förlossningen. Barnen ammades c:a 3 månader. Man hade både badkar och dusch i hemmet. Berättaren tog regelbundet bastubad på badhuset i staden. Man hade varken ohyra eller råttor. Våningen städades flera gånger i veckan. Man hade sämre städredskap. Särskild tvättstuga fanns i anslutning till huset. Småtvätt hade man flera gånger i veckan. Stortvätt hade man ungefär 1 gång i månaden. Det enda berättaren kommer ihåg angående tvättmedeln är Sadis Kemiska Farabrik var tillverkaren. Farbriken låg i Malmö.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16622: //.

ACC. N:R M. LUF 126 j

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Den enskilda hjälpverksamheten var mycket stor. Staten hade ingenting alls.

Kommunerna höll fattiggårdar, kontanthjälp och naturahjälp. Hjälp fick de, som inte kunde klara sig själva, antingen det nu berodde på sjukdom, ålder eller något handikapp. Berättaren hörde aldrig någon beklaga sig över att hjälpen var för liten, tvärtom tyckte han sig märka en stor förnöjsamhet med den hjälp som gavs. Till julen delades det ut mat och en del gott till de fattiga. Denna hjälp kom från grannar, släktingar och vänner.

De gamla, som behövde vård, togs in på s k ålderdomshem dit även en del sinnesslöa togs. Det var en heder sak för barnen att dra försorg om sina föräldrar och det var bara i nödfall som man lät kommunen ta in de gamla på hemmet. Dessa hem, där de gamla fick bo, kallades vanligen fattiggården eller fattighuset, sedermera komungården. När man blev gammal försökte man så länge som möjligt dra sig fram genom att spinna, kräda ull, väva och tillverka en del hemslöjd. Det var inte lönande i någon större utsträckning och slutade i regel på fattighuset.

Arbetsförmögna bodde hos sina föräldrar och fick samma hjälp, som fattiga o gamla, när så erfordrades. Det var de allra närmastes sak att dra försorg om dem, inte samhällets. Grannarna var till stor hjälp ibland.

16622:12.

ACC. N:R M. LUF 126 k

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Berättaren säger sig minnas att det fanns små samköpsföreningar i staden. Det var främst billigare matvaror man var ute efter och berättarens familj var aldrig med i en dylik. Berättarens familj ägde inte något tillsammans med andra familjer. Ej heller prenumererade man gemensamt. Vet ej om det förekom. Det fanns lantmannaföreningar, där både köp och försäljning var gemensam. Vidare fanns det (i alla fall 1915) Järnvägsmännens Samköp, vilken sedermera slogs samman med Kooperativa rörelsen. Inställningen var tvetydig, man sysslade helt inte med sådant i berättarens familj eller kretsar. Det förekom inget organiserat utbyte av arbetskraft. Det fanns omkring 100-mannaföreningar. Dessa gick sedermera upp i den allmänna sjukkassan. Berättaren säger sig ha sett positivt på fackföreningarna, och denna inställning behöll han ungefär oförändrad åren igenom.

16622: 14.

ACC. N:R M. LUF. 126. m

Berättarens familj tillhörde Svenska statskyrkan. Man gick ungefär 10 ggr om året i kyrkan. Det var i möjligaste mån hela familjen, som gick och man gick speciellt vid de stora högtidsdagarna. Inga motsättningar fanns. Man tyckte att Svenska Missionsförbundet var det bästa alternativet efter Svenska statskyrkan. Man läste högt ur bibeln vid högtidliga tillfällen. Man kan säga att uppfostran var indirekt religiöst färgad genom att föräldrarna tillämpade religiösa normer. Man lärde barnen bordsbön och aftonbön. Det var moderns som lärde de små dessa böner t ex Gud som haver barnen kär...

Man nämnde inte direkt Kimmel och Helvete för barnen men man talade om vad som var rätt och fel. Berättaren kunde inte erinra sig att några lekar eller nöjen var förbjudna.

Man fäste stor vikt vid konfirmationen. Man hade inget intresse av vare sig borgerlig vigsel eller konfirmation. Man ansåg helt enkelt inte dessa vara några högtider. Gentemot statskyrkan och prästerna hade man en klart positiv inställning. Man skilde sig i ovanstående inte från den gängse uppfattningen.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16622:15.

ACC. N:R M. LUF 126 n

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Man läste en del skönlitteratur. Tidskrifter av typen "Hvar dag" lästes också. Böckerna köpte man eller lånade på bibliotek och tidningarna prenumererade man på. Alla familjemedlemmarna var intresserade av att läsa, men berättaren v~~et~~ inte hur inställningen bland andra var. I berättarens hem var man enbart glad om barnen ville läsa vidare. Finansieringen sköttes helt på privat väg. Släkt och vänner kunde t ex hjälpa till (gäller inte berättaren). Det var inte svårt att erhålla lån för studier. Studenter och akademiker från arbetarklassen hade ingen särställning på något vis i berättarens ögon.

Föräldrarna påverkade inte barnen angående yrkesvalet, utan barnen fick själv bestämma. (Jag påpekar än en gång att med föräldrarna menas här, förut och framledes, berättaren och hans maka). Barnens yrkesval påverkades antagligen av att det rådde krig när man var k~~lar~~ med studentexamen och man ville göra en insats för Fosterlandet. Föräldrarna bekostade barnens studier och barnen bodde kvar hemma under hela studietiden.

Ingen av familjens medlemmar var medlem i någon form av studiecirkel.

16622:16.

ACC. N:R M. LUF 126 o

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Man hade inga särskilda namn på stadsdelarna, utan man kallade dem helt enkelt för västra, östra, norra (berättaren hade däremot aldrig hört södra) delen. Bebyggelsen hade inga karakteristiska drag i de olika delarna och bestod mestadels av envåningshus. Inga motsättningar eller egentliga skillnader fanns mellan människor som bodde i olika stadsdelar. Några s k slumområden fanns ej. Grannsämjan var god.

Berättaren ville inte yttra sig angående de olika folkgrupperna, emedan han ansåg att frågorna provocerade fram skillnader som egentligen inte existerade. Parker och s k grönområde fanns det rätt gott om. Man hade Skytteskogen, Stadsparken, Trollsjöområdet, Ekenäsområdet och Naturskyddsområdet. Olika samhällsgrupper hade samma strövområde. Som spatsersstråk kunde man möjligtvis nämna Storgatan. Inga särskilda mötesplatser som berättaren kände till.

Berättaren kunde endast komma ihåg ett öknamn på en gata. Det var det s k "Sura diket" d v s Kanalgatan. Antagligen uppstod namnet effer den avloppsbeck som fanns där.

Berättaren hänvisade till herr Sallius när det gällde gamla öknamn. Denne har även skrivit en bok om saken.